

Af sognepræst Lene Riger-Kusk

I påsken bliver alting nyt

Påsken ligger i foråret, hvor alt springer ud og bliver nyt. Den er kirkens største højtid, der strækker sig fra palmesøndag til 2. påskedag med dramatiske og voldsomme begivenheder, der kalder på ro og eftertænksomhed. Derfor kalder vi også påskeugen for "Den stille uge".

1

PALMESØNDAG rider Jesus ind i Jerusalem på et æsel, og folket tager imod ham med palmegrene og store forventninger til ham som konge.

4

PÅSKEDAG kommer nogle kvinder ud til graven for at salve Jesu døde legeme, som det var skik og brug. Men da de kommer derud, er graven tom. En engel fortæller dem, at Jesus er opstået fra de døde for at frelse alle mennesker.

5

2. PÅSKEDAG er to af Jesu disciple på vej til byen Emmaus. På vejen slår de følge med en fremmed. De fortæller ham om alt det, der er sket i Jerusalem i den forgangne uge. Da de når til Emmaus, inviterer de den fremmede med ind på aftensmad. Og da den fremmede bryder brødet og giver det til dem, ser de, at det er Jesus.

SKÆRTORS DAG fejrer Jesus og disciplene det traditionsrige påskemåltid sammen, og Jesus siger de underlige ord om, at han er det brød, der deles ud til alle. Og at vinen, de drikker, er hans blod. Det er også skærtorsdag, Jesus vasker disciplenes fødder.

2

LANGFREDAG er Jesus til forhør hos både Herodes og Pilatus, alt imens discipelen Peter benægter ethvert kendskab til ham. Folkets forventninger fra palmesøndag er blevet til skuffelse, og de råber "korsfæst ham!" Jesus bliver korsfæstet på Golgata mellem to røvere. Inden mørket falder på, er Jesus død, og nogle få tilbageblevne venner tager ham ned af korset og lægger ham i en gravhule.

3

Påskens evangelium fortæller, at også vi en dag skal springe ud til et nyt liv med ham, som døde langfredag og stod op af graven påskemorgen. Det får vi som kristne et tegn på i dåben, hvor korset tegnes for vores pande og bryst til ordene om, at "du skal tilhøre den korsfæstede Herre Jesus Kristus".

Tilbage i oldkirken fejrede man i øvrigt årets store dåbsfest sammen med påsken - et tegn på vores skæbnefællesskab med Jesus Kristus.

Og ved tidens grænse lever fortsat dine løfteord ved døbefonten, dåbens lys er tændt, når livet slukkes.

Fra salmen: *Fyldt af glæde over livets under.*

